

GNOSTIČKE TEORIJE U UPADIMA IZVANZEMALJACA

PIŠE: JOHN LASH

Prilikom izučavanja gnostičkih materijala popriličan šok biva otkriće kako su drevni proroci problem upada izvanzemaljaca otkrili i istraživali tijekom 1. stoljeća nove ere... Iako ne tvrdim kako gnostička učenja o Arkonima, odnosno ono što je od takvih učenja preostalo, nose sve odgovore na enigmnu ET ja/NLO a, jedno je sigurno: ona donose dosljednu i sveobuhvatnu analizu upada izvanzemaljaca, kao i posebne prakse kojima im se možemo oduprijeti

Nagadanja o upadima izvanzemaljaca obilata su još od eksplozije zanimanja za pojave NLO-a 1947. godine. Čitavim tim područjem interesa dominira manje od desetak teorija, ali samo jedna od njih još nije bila preispitana. Ona se niti nije poja-

vila 1947. nego približno 1600 godina ranije. Točnije, postojanje ove teorije izašlo je na vidjelo kroz jedno otkriće 1945. godine u Egiptu, a sam značaj tog nalaza nije protumačen sve do – pogodite kada – 1947. Te je godine francuski znanstvenik Jean Doresse protumačio egipat-

ski nalaz zbirke Nag Hammadi kao skladište rijetkih gnostičkih tekstova. 'Gnosticizam' je etiketa kojom se znanstvenici služe za skup učenja proizašao iz škola misterija pretkršćanske povijesti. Gnostici koji su prosvjedovali protiv kršćanskih nauka poput Božje kazne i Kristova uskr-

snuća našli su se na meti kao heretici, a rani su ih preobraćenici na „vjeru jedne istine” brutalno tlačili. To je neispričana priča o kraju škole misterija. No od te bitne godine (1947.) naovamo, neka su izgubljena znanja škola misterija ponovo obnovljena. Gnoza („osobna spoznaja”) bila je put iskustvenog misticizma na kojem su uvedeni polaznici škole misterija istraživali psihu i općenito svemir. Pomoću psihoaktivnih biljaka, joge i spolne magije, ovi su drevni proroci iskušavali izmijenjena stanja svijesti i postizali *siddhije*, okultne vještine poput sluha i vida na daljinu. Gnoza je bila jedna vrsta jogijske noetičke znanosti stopljene s parapsihologijom. U stanjima povišene percepcije gnostici su doživljavali opsežne kozmološke vizije usredotočene na žensko božanstvo Sofiju. Gnostički mit o stvaranju jedinstven je po tome što uključuje cjelovito objašnjenje prisutnosti neorganskih izvanzemaljaca u našem Sunčevom sustavu. Materijal iz Nag Hammadija sadržava izvještaje o vizionarskim iskustvima uvedenih polaznika škole, uključujući i ona iz prve ruke o susretima s neorganskim bićima koja su se nazivala Arkoni. Gnostičko učenje govori da su ti entiteti nastali u ranoj fazi stvaranja Sunčeva sustava, prije no što je nastala Zemlja. Arkoni naseljavaju Sunčev sustav koji je zapravo uglavnom izvanzemaljsko okruženje, ali mogu doći i na Zemlju. Zanimljivo je da se ti gnostički uvidi blisko poklapaju s viđenjima Jacquesa Valleea, koji smatra da izvanzemaljci/kiborzi vjerojatno pripadaju lokalnoj planetarnoj sferi. Vallee ujedno sugerira da je enigma izvanzemaljaca/NLO-a „duhovni kontrolni sustav”, pojava koja „djeluje kao postupak uvjetovanja” (iz njegova djela *Messengers of deception; Vjesnici prevare*). Upravo su to gnostici govorili o Arkonima: oni mogu subliminalnim tehnikama uvjetovanja utjecati na naš um. Glavne su taktike mentalne poteškoće (umni virus ili lažna ideologija, a osobito religiozni nauci) i simulacija. Arkoni su grabežljivci – za razliku od velikog broja ne-ljudskih te bića iz drugih dimenzija koje gnostici isto tako poznaju i koja su prema

ljudima blagonaklona ili neutralna. Fizički opisi Arkona nalaze se u nekoliko gnostičkih rukopisa. Jasno se razlikuju dvije vrste: neonatalna ili embrionalna vrsta i zmajska ili gmazovska. Ovi se opisi jasno uklapaju u takozvane *Sive* i *Gmazove* iz suvremenih izvještaja o ET-ima, ili, da bolje kažem, o izvanzemalcima. Prilikom izučavanja gnostičkih

Ukratko, izgleda da su drevni proroci škola misterija u Europi i na Levantu još prije 2000 godina postigli ono što su mnogi među nama pokušavali od 1947. naovamo: shvatiti što su to izvanzemaljci, otkuda dolaze, kakav je njihov odnos prema nama i – što je najvažnije – na koji način da se mi odnosimo prema njima

materijala popriličan šok biva otkriće kako su drevni proroci problem upada izvanzemaljaca otkrili i istraživali tijekom 1. stoljeća nove ere, a svakako i dobrano prije toga. (Škole misterija datiraju mnogo stoljeća prije nove ere.) U gnostičkoj teoriji o Arkonima nije zadivljujuće samo njihova kozmološka podloga (kojom se objašnjava porijeklo tih entiteta i razlog njihova uplitanja u čovječanstvo), nego i specifičnosti informacija o izvanzemaljskom *modus operandi*, kojima se opisuje način na koji oni djeluju i što zapravo žele od nas. S jedne strane, gnostici poučavaju da nam ti entiteti zavide i hrane se našim strahom. Povrh svega, oni nas pokušavaju spriječiti od uvida u i razvoja naše „unutarnje

svjetlosti”, dara božanske unutarnje inteligencije. Iako ne tvrdim kako gnostička učenja o Arkonima, odnosno ono što je od takvih učenja preostalo, nose sve odgovore na enigmu ET-ja/NLO-a, jedno je sigurno: ona donose dosljednu i sveobuhvatnu analizu upada izvanzemaljaca, kao i posebne prakse kojima im se možemo oduprijeti. I to na daleko cjelovitiji i razrađeniji način od bilo koje današnje teorije i rasprave. Ukratko, izgleda da su drevni proroci škola misterija u Europi i na Levantu još prije 2000 godina postigli ono što su mnogi među nama pokušavali od 1947. naovamo: shvatiti što su to izvanzemaljci, otkuda dolaze, kakav je njihov odnos prema nama i – što je najvažnije – na koji način da se mi odnosimo prema njima. Koliko ja znam, osim mene samo je još jedan pisac tematike izvanzemaljaca/NLO-a gnostičke Arkone izravno povezo s današnjim izvanzemalcima. To je Nigel Kerner, čija je knjiga *The Song of the Greys* čudan, jedinstven i uglavnom nepoznat doprinos ovoj raspravi. Tekstove iz Nag Hammadija Kerner navodi samo usputno i ne bavi se gnostičkim učenjima o Arkonima. Žustro se zalaže za hipotezu o uplitanju izvanzemaljaca u ljudski genom, ali se ta tvrdnja ne uklapa u gnostičke analize. Gnostički tekstovi mitološkim jezikom opisuju stvarne događaje iz pretpovijesti, kao i dugoročne razvoj ljudske psihe. Prema tim drevnim prorocima, Arkoni ne mogu djelovati na naš genetski sastav, ali takvo djelovanje mogu lažirati. S obzirom na smetenost čovječanstva modernih vremena, lažno bi djelovanje bilo jednako učinkovito kao i stvarno. Time se opisuje taktika Arkona kojom nas navode da povjerujemo u stvari koje ne stoje i da prihvatimo simulaciju stvarnosti. Na taj način, kako uče gnostici, ovi izvanzemaljski rodaci mogu preusmjeriti ljudsku vrstu s njezina stvarnog i ispravnog evolucijskog puta. Jedinstveni naglasak koji se daje božici Sofiji iznimno je nadahnjujuća poruka gnoze. Drevni su proroci naučavali kako – zahvaljujući posebnoj povezanosti s tom božicom – naša vrsta može pobijediti Arkone te zaštititi čovjeka i budućnost ljudi na Zemlji. ●